

[Skatteministeren]

En regel af den karakter, som Socialdemokratiet her foreslår, vil give anledning til betydelig retsusikkerhed og vil give anledning til en betydelig administrativ merbelastning. Forslaget indeholder f.eks. nogle meget løst definerede betingelser som »værdipapirbeholdninger af usædvanlig størrelse«. Hvad er usædvanlig størrelse egentlig for noget? Og »kombination mellem værdipapirbeholdningen og lånoptagelsen« – hvad er en kombination egentlig for noget i denne sammenhæng? Bestemmelsen indeholder ingen angivelse af, hvad værdipapirbeholdningens størrelse skal sammenlignes med ved vurderingen af, om der er tale om usædvanlig størrelse, og hvad angår betingelsen om »kombination« eller sammenhæng mellem værdipapirer og lån, vil det ofte ikke være muligt at sige, at et bestemt lånebeløb er anvendt til finansiering af et bestemt aktiv.

Det ændringsforslag må regeringen afvise lige så klart, som vi afviser de øvrige af Socialdemokratiets ændringsforslag.

Jeg vil yderligere knytte et par bemærkninger til de tre ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet under numrene 20, 23 og 29. Jeg vil gøre det, specielt fordi fru Elisabeth Arnold stillede mig et spørgsmål om forståelsen af disse ændringsforslag. Det er lysende krystalklart, at en gennemførelse af disse tre ændringsforslag vil indebære, at lovforslaget indfører skærpet beskatning med tilbagevirkende kraft. Virkningen af Socialdemokratiets ændringsforslag vil være, at skatteydere kan komme ud for at blive beskattet af gevinster, de rent faktisk ikke har haft.

Lad os til illustration af ændringsforslagets mekanisme tage et meget enkelt regneeksempel:

Vi siger, at der er tale om en fordring, der er købt for 100.000 kr. på et eller andet tidspunkt, der ligger før lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Så siger vi, at fordringen falder i værdi frem til lovens ikrafttrædelsestidspunkt, lad os sige, at værdien falder fra 100.000 kr. til 50.000 kr. Socialdemokratiets ændringsforslag vil så indebære, at man skal tage udgangspunkt i de 50.000 kr. Lad os så sige, at fordringen stiger i værdi til 75.000 kr. Hvad er realiteten? Realiteten er, at den pågældende har tabt 25.000 kr. ved at købe til 100.000 kr. og sælge til 75.000 kr. Skatteyderen har tabt 25.000 kr., men ifølge Socialdemokratiets ændringsforslag vil skattey-

deren blive beskattet af en gevinst på 25.000 kr. Det er selvfølgelig en helt urimelig beskatning med tilbagevirkende kraft. Det vil altså være den faktiske virkning af Socialdemokratiets ændringsforslag, at skatteydere kan komme ud for at blive beskattet af gevinster, de rent faktisk ikke har haft.

Derfor må jeg på det kraftigste afvise Socialdemokratiets ændringsforslag, ligesom regeringen vil afvise de øvrige af Socialdemokratiets og SF's ændringsforslag.

Pia Gjellerup (S):

Først en lille bemærkning vedrørende de almennyttige fonde. Vi synes, at ministerens oprindelige forslag var mere almennyttigt og velgørende, end ændringsforslaget er, selv om det er iklædt en række bemærkninger, der kunne tyde på, at det var mere almennyttigt at gennemføre ændringsforslaget.

Forholdet er jo det, at man med ændringsforslaget begunstiger de fonde, der puger pengene sammen i stedet for at bruge dem til de almenvelgørende formål. Ved at undlade at gennemføre ændringsforslaget og lade den bestemmelse i lovforslaget, der omhandler disse fonde, stå, tilskynder man disse fonde til ikke at gemme pengene, men at bruge dem til de formål, de skal bruges til, nemlig almenvelgørende formål. Det må være det mest velgørende, at man ansporer nogle, der har samlet penge sammen med det formål, til at bruge pengene til disse formål. Så meget om det almennyttige. Der ligger øjensynligt nogle forståelsesblokeringer, som vi kun kan få afklaret ved at stemme, og så kan vi tale om det undervejs bagefter.

Dernæst til ikrafttrædelsesspørgsmålet, som er betydelig mere vidtgående under alle omstændigheder. Ministeren gav et eksempel med en fordring med en værdi af 100.000 kr. på et eller andet tidspunkt før ikrafttræden eller fremsættelsen af dette forslag, der ved fremsættelsen af lovforslaget er faldet til 50.000 kr. Der er dermed et tab i tiden før fremsættelsen på 50.000 kr, og dette tab vil man efter den nuværende udformning af lovforslaget få fradrag for. Omvendt kan man forestille sig en fordring, der er anskaffet i tiden før lovforslagets fremsættelse til en værdi af 50.000 kr. Denne fordring er ved lovforslagets fremsættelse steget til en værdi af 100.000 kr. – altså nøjagtig det omvendte forhold – men den fordring bliver ikke beskattet af de 50.000 kr., der er vundet.